



Victor Juul Petersens prædiken 22. søndag efter trinitatis

Taler	Dato	Sted
Victor Juul Petersen Sognepræst	28. oktober 1945	Hørsholm Kirke

Omstændigheder

I efteråret 1945 rykkede tyske flygtninge ind på Jagt- og Skovbrugsmuseet i Hørsholm. Utilfredsheden i lokalsamfundet voksede, da der bl.a. blev arrangeret en gudstjeneste for "de uvelkomne Gæster" i Hørsholm Kirke, hvor Victor Juul Petersen var præst. I Præsteforeningens Blad (årg. 1945 s. 315-317) omtalte redaktøren en erklæring, som en række præster fra Folkekirken, frikirkerne og den katolske kirke havde udsendt. I erklæringen gjorde præsterne indsigelse mod den måde, hvorpå der i en del dagblade var blevet skrevet nedværdigende om de tyske flygtninge, og hvor præsterne blev beskyldt for "øllebrødsbarmhjertighed". Redaktøren prøvede at finde en position mellem hadefuldhed og øllebrødsbarmhjertighed og understregede, at anger måtte gå forud for forsoning. Det var baggrunden, da Victor Juul Petersen holdt følgende prædiken i Hørsholm Kirke. Her tager præsten afstand fra den forestilling, at tilgivelse sker "på betingelse af anger".

Kilde: Jørgen Juul Petersen (søn af Victor Juul Petersen).

Prædikentekst

Matthæusevangeliet kapitel 18, vers 21-35

- 1 "Således skal også min himmelske fader gøre imod eder, om I ikke af hjertet tilgiver enhver sin broder."

Den gældbundne tjeners største fejl var ikke det, at han var en skyldner, havde
5 gæld, ja, endogså en svimlende gæld – 10.000 talenter skyldte han sin herre. Nej, hans største fejl bestod deri, at han ikke kunne tilgive, han havde et hårdt og utilgiveligt sind overfor sin medtjener, som var ham 100 denarer skyldig – altså en gæld som var ingenting i sammenligning med hans egen gæld.

- 10 Tilgivelsens store og alvorlige problem er blevet aktuelt i denne tid. Der er vel intet som verden for øjeblikket trænger mere til at lære, end den kristne tilgivelse, at tilgive sådan som Jesus forkyndte det og selv gjorde det på sit kors – ganske uden forbehold. Ikke som theologerne og politikerne! De vil kun tilgive på betingelse af anger og tillidsfuldhed – meget menneskeligt og fornuftigt i
15 øvrigt, men blot ikke kristeligt og evangelisk. Den kristne tilgivelse er altid paradoksal, ubegribelig, ufornuftig om man vil. Og derfor sagde Jesus også en gang til Peter, som spurgte ham: Herre hvor ofte skal jeg tilgive min broder, når han synder imod mig! Mon indtil syv gange? – "Jeg siger dig: ikke indtil syv gange, men indtil halvfjerdsindstyve gange syv gange." Altså ud over al fornuft

og ganske uden betingelser. Der er en betingelse, som er blevet fremhævet for nylig – og det er tilliden. Betingelsen for at man kan få tilgivelse, siger man, er denne, at man har tillid overfor tilgiveren. Men man kan også vende sagen om og sige: Tilgiv og du får tillid! Frelserens tilgivelse på Golgthas kors er det store
25 forbillede for alle kristne: Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør. Der var ingen anger, der var ingen tillid, men han tilgav dem alle i sin dødsstund, sådan som de var, hans fjender og hans bødler.

Og teksten i dag, lignelsen om den gældbundne tjener vil kun eet: forkynde
30 tilgivelse. den vil lære os at intet er større end dette: at kunne tilgive af hjertet enhver sin broder. Og dette er kristendommens tale til nutidsmennesket – med det hårde ubarmhjertige sind. Alle råber vi på hævn og straf, men fra Kristi kors lyder det store ord om tilgivelse – halvfjerdsindstyve gange syv gange. Men vi vender det døve øre til og hører intet. Men Kristi kirke skal gå foran og forkynde
35 tilgivelse i hans navn – og det bør være den døendes sidste tanke.

Ingen her i Danmark har vel grublet og tænkt over tilgivelsen mere end biskop D.G.Monrad og da hans datter en morgen kort før hans død kom ind til ham strålede formeligt hans ansigt af glæde: I nat har jeg gennemgået rækken af alle
40 dem som jeg mindes har forset sig mod mig og jeg har kunnet forvisse mig om at jeg har tilgivet dem af mit fulde hjerte, så nu kan jeg trygt stole på, at min synd også vil blive mig forladt – ja sådan kunne han sige til sidst i overensstemmelse med ordet fra dagens tekst: Således skal også min himmelske fader gøre imod eder, om I ikke af hjertet tilgiver enhver sin broder.

45 Her er altså tale om en tilgivelse af hjertet og ikke af forstanden, det må vi mærke os for rigtig at kunne forstå ordet om tilgivelse og trænge ind i tilgivelsens hemmelighed. Tænk så over en gang til sidst, hvor ofte vi tager ordet om tilgivelse forfængeligt. Vi bruger det måske dagligt i fadervor, hvis vi da mere
50 beder denne bøn – og tænk så på hvor lidt vi alligevel tilgiver. Verden er fattig på tilgivelse, også den kristne verden, og så er sagen dog den, at vi alle er skyldnere og trænger til tilgivelse – til trods for alle vore indbildte og påståede fortjenester.

Vor største gæld her i verden er ikke den, der består i penge. Nej vor største gæld
55 består i manglen på tilgivelse – akkurat som den gældbundne tjener i evangeliet. Og derfor er teksten i dag et alvorsord til denne slægt, til dig og mig. Endnu er det tid til at tilgive – husk det og få tilgivelse. Tilgivelse af hele den himmelske faders hjerte – og evig fred.

60 **Kilde**
Manuskript tilsendt af arving

Kildetype
Digitalt manuskript

65 **Tags**
22. søndag efter trinitatis, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 1900-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/victor-juul-petersens-praediken-22-sondag-efter-trinitatis>

70

75

80

85

90

95